

C.N.T.**F.A.I.****F.I.J.L.I.**00000
A.I.T.

Les Organitzacions Regionals de Catalunya afectes a la Confederació Nacional del Treball, d'Espanya, Federació Anarquista Ibèrica, la Federació Ibèrica de Joventuts Llibertàries, a la opinió pública:

Els greus esdeveniments ocorreguts a la regió catalana, durant els dies transcorreguts del mes actual, han tingut una importància tan gran i ofereixen uns caràcters tan transcendents i tan decisius pel moviment anti-feixista català i per Catalunya mateix, per a Espanya i fins i tot per al món sencer, degut a la influència d'Espanya en el pervindre del món, que ens obliga a posar-los, sense pèrdua de temps, en relació directa amb el poble anti-feixista en general, i a posar-nos en contacte particular amb els treballadors sincerament revolucionaris de les diverses tendències, per tal d'explicar, amb la claretat i l'exactitud característiques nostres, els motius que han impulsat al front de la llibertat i de la decència revolucionàries, a desenrotllar la gesta protestatària que els amics i els adversaris han pogut presenciar, encara que alguns, molts o pocs, no hagin arribat a comprendre'l bé i en tota l'extensió i profunditat.

No és un secret per a ningú, que la posició d'integritat mantinguda per les nostres organitzacions va decidir l'anorreament, encara que parcial, de la provocació militar-feixista, durant les jornades de juliol. No hi ha ningú que ignori que ja aleshores oferírem, sense límit, tots els nostres efectius. I és sobradament conegut que fórem els llibertaris, precisament, els que més sang vertírem; els que més companys perdérem en aquelles dates i en les que les seguiren, tal com corresponia al major contingent de forces emprades entre els que en un principi decidiren la lluita a Barcelona i mantingueren a ratlla a l'enemic a Catalunya, desarticulant els seus plànols i inutilitzant-lo en tota possibilitat d'acció. Però no solsament a Catalunya, sinó que fórem un element determinant en tots els llocs on els homes progressius vengueren la reacció.

Es indiscutible, doncs, que el nostre pensament i la nostra acció en aquells moments, com en altres èpoques precedents, exerciren la seva influència decisiva, a l'ensens que en aquests instants i en futurs períodes, determinaren, sense cap mena de dubte, en contra de la sistematització tancada de tot signe de regressió. Però ni abans, ni ara, ni mai, farem arma inqüestionable del valor de la nostra conducta, per a reclamar posicions de privilegi immescudescudes, ni llocs d'honor. El que sí exigim és el manteniment de la reciprocitat en el respecte, com a condició primordial, que assegurí l'evolució natural i continuada de la vida, i que garantitzi el curs ascendent de la civilització.

I és cert, d'una certesa que no ofereix dubtes de cap mena, que amb motiu i després de la gesta de juliol, poguerem apartar de la vida política de Catalunya a les representacions de determinats sectors, que més tard havien de representar un perill seriós per a l'obtenció de les aspiracions d'igualtat i de llibertat, que propugnen els treballadors. Però conseqüents amb la línia de conducta que convenia adoptar, en contraposició amb els egoïsmes i baixes passions del feixisme criminal, ens decidírem a mantenir la unitat del front anti-feixista, respectant els demés sectors i col·laborant desinteressadament amb tots ells.

Heus ací una lliçó de noblesa i de llealtat, que no es tingué en compte i que fou interpretada, en canvi, com una falta de preparació de força, la qual cosa feu creure, equivocadament, en determinats partits, que podríem ésser anorreats fàcilment, i que podríem acabar amb la potencialitat revolucionària de la C. N. T. a Catalunya, la qual ha representat, representa i representarà sempre, la continuïtat de la revolució iniciada.

océs de la conjura.

No hem pas de detenir-nos molt en explicar uns fets de tots coneguts, si bé certament falsificats. Interessa posar de relleu, però, que l'acte que determinà la protesta popular, formulada d'una manera espontània, fou l'assalt a la Telefónica, que es portà a terme per forces armades de Rodríguez Salas i en compliment d'una disposició d'Artemi Aiguadé, de la qual no en tenia esment el Consell de la Generalitat, i això fou el principi de la provocació, al qual havien de seguir altres actes semblables en les centrals telefòniques de Girona, Lleida i Tarragona, com a punt de partida d'un pla d'amplitud i objectius inqualificables.

Aiguadé i Rodríguez Salas, als quals fou assignat en aquest drama el trist paper de "testaferros", aixecaren contra ells tota la indignació i la sospita populars, ja que el poble estava alarmat per la sèrie de fets que es venien produint a Barcelona, des de feia uns quants mesos; campanyes insidioses contra la C. N. T., realitzades entre el poble; manifestacions al carrer, organitzades amb mala intenció per determinats partits; tasca de desmoralització a la reraguarda, amb l'intenció premeditada de disminuir la confiança en els Comitès, en els homes de la C. N. T. i en el propi Govern; empresonaments i assassinats de militants de la C. N. T. i de la U. G. T., per tal de excitar els odís i de llençar a uns obrers i uns altres obrers... Fou una tasca tenebrosa que ens retornà a l'època de Rull i del baró de Koenig, és a dir, reproducció d'allò que sempre va servir als agents provocadors per a sembrar el desconcert i la desorientació entre les masses, amb l'objecte d'aixecar barreres entre els treballadors.

I, finalment, realitzaren l'acte decisiu que estava destinat a

descapdellar la lluita, mitjançant una prèvia preparació d'aquella tasca nociva entre els afiliats d'una i d'altra central sindicals.

Els fets. Tres dies de lluita fraticida a Barcelona a tret obert. Tres dies dedicats a la caça de l'home, sistemàtica i terrible. Que ho diguin si no, els cadàvers mutilats d'una manera espantosa dels dotze militants de la C. N. T., de Sant Andreu, que foren arrebasats de llurs fogars i foren portats en una ambulància al cementiri de Cerdanyola. Que ho diguin, si no, els cinc homes del rondó d'Eroles assassinats també. Que ho diguin, si no, els quinze militants de la C. N. T., que foren trobats morts a les afores de Tarragona, i altres companys que foren trobats cadàvers en diversos llocs de Catalunya. Que ho digui, si no, el cos exànim de Camil Berneri, figura senyera del socialisme llibertari italià, filòsof i escriptor de fama mundial, doctor en Filosofia i Lletres, que fou afusellat a cremadent en el silenci i en el secret de la nit. I que ho diguin, si no, totes les víctimes d'un costat i de l'altre, que assenyalin els seus butxins, que assenyalin els que incovaren la tragèdia, que assenyalin els que prepararen la trama i que assenyalin els que no feren res per tal d'evitar-la, i que assenyalin a tots aquells que procuraren retrassar la solució del conflicte, i que s'oposaren a tot arranjament satisfactori, amb el propòsit deliberat de provocar l'intervenció estrangera que s'esperava, i de la que eren una avençada els sis vaixells francesos i anglesos, que estigueren davant el port de Barcelona el dimecres i el dijous de la setmana passada.

La nostra posició després dels fets.

S'està perfilant ja, en determinada premsa i en la boca de determinada gent, una nova derivació del complot abortat. I és per això que ens anticipem i fem la següent declaració:

La C. N. T. i la F. A. I., que foren arrastrades al moviment, per mitjà d'una maniobra monstruosa en la qual intervingueren molts i diversos sectors i homes, els noms dels quals pronunciarem, acusant amb proves quan el cas arribi, no estan disposades a que es continuï pel camí començat.

I fem saber que estem disposats a parlar per tal de paralytzar qualsevolga ofensiva vil, tantost perdin el cap i deslliurin la llengua, aquells que tenen moltes coses que callar en aquest assumpte.

No ens deixarem pa arrastrar al terreny de les provocacions al qual s'ens vol conduir, i advertim que als secrestaments, que als atentats personals, i que a tot quant hom intenti posar en pràctica en aquest sentit, contestarem degudament. Sabem també que hi ha qui treballa excitant a la força pública contra nosaltres, i excitar a la joventut del nostre moviment contra la força pública, amb propòsit deliberat de produir nous incidents. Denunciem aquesta maniobra als nostres companys i a la mateixa força pública, i recomanem que no es deixin portar a aquest terreny perillós, per la qual cosa són emprats procediments que explicarem amb tot detall més tard.

Parlem amb fermesa i sense matoneria, ja que seria una cosa indigne de nosaltres. I sí que ho fem amb aquella arrogància que dona la raó i la força.

Aquest manifest no és ni pot ésser més que l'anunci d'una tasca d'esclariment que fem al públic, i per mitjà del qual presentem al poble de Catalunya i d'Espanya, i als Govers de la Generalitat i de la República, un problema polític honrat a la reraguarda, i invitem a tothom a que procedeixi amb llealtat i netedat, per mitjà del qual podrem unir-nos les persones decents i lleals contra els individus innobles i traïdors.

I davant de la maniobra abortada per la decisió popular; i davant les altres maniobres que persegueixin la mateixa finalitat, és a dir, que vulguin provocar aldarulls a la reraguarda, els quals produirien l'ensorrament dels fronts de combat i provocaria la tant desitjada intervenció estrangera, nosaltres diem una vegada més:

Germans de la U. G. T. no us deixeu portar per tots aquells que volen inocular-vos l'odi contra nosaltres; que volen dividir-nos i neutralitzar la nostre força revolucionària, que neix de l'unió del proletariat. Penseu que el vostre lloc està al costat dels vostres germans de classe, i no al costat d'una burgesia, gran o petita, que defensa, amb habilitat, els seus interessos, i lluita, amb totes les armes, per a escanyar la revolució espanyola. Recordeu les paraules de Carlos Marx: «L'emancipació dels treballadors ha d'ésser tasca dels mateixos treballadors.» I aparteu-vos, tots aquells que sou autèntics proletaris, de tots aquells polítics que maniobrenentre vosaltres, i que volen enfrontar-vos amb els obrers de l'altre central sindical germana.

Cal que us defenseu de les provocacions i dels provocadors, i cal que col·laboreu amb nosaltres en aquesta tasca de descobrir els culpables de la més gran traïció que registra la Història.

Contra la conspiració, contra la maniobra i contra la trama, us diem altre vegada: Germans de la U. G. T., la unió fa la força. Unim-nos contra l'enemic comú, el de dins i el de fora, el de vanguardia i el de la reraguarda, el que maniobra contra nosaltres en els caus polítics espanyols i en els fons sinistres de les cancelleries d'Europa.

¶Visca l'aliança revolucionària del proletariat!!

¶Abaix la contrarevolució!! ¶Visca la unitat entre la C. N. T. i la U. G. T., perquè aquesta unitat és la garantia del nostre triomf en la guerra i en la revolució!!

Comitè de la Confederació Regional del Treball de Catalunya.

Comitè de Relacions de la Federació de Grups Anarquistes de Catalunya

Comitè Regional de Joventuts Llibertàries de Catalunya.

Barcelona, 11 de Maig del 1937